

naš tednik

LETO XXXV. — Številka 7 17. februarja 1983 Cena 5.— šil. (7 din)
 Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
 Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Moremo voliti nesramne politike? str. 2

Katoliški shod 1983 str. 2

Nova knjiga SIC str. 3

Kulturno pismo iz Slovenije str. 3

V Selah je „fletno“ str. 5

Delo na odrski senožeti str. 6

Pahr in Moiso na Brdu

V idiličnem lovskem gradu na Brdu pri Kranju, umrli državnik Tito je tam preživel mnogo svojega časa, sta se v torek srečala avstrijski zunanji minister Willibald Pahr in njegov jugoslovanski resorni kolega Lazar Moiso in se pogovarjala o važnih bilateralnih in mednarodnih vprašanjih. Precejšen del pogovorov je bil posvečen meddržavnim odnosom, tu posebno carinskim ukrepom jugoslovanske vlade in možnostim o ožjem sodelovanju. Jugoslovanski zunanji minister Moiso je načel tudi vprašanje koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov, poudaril je zanimanje matične države za čimprejšnjo rešitev odprtih vprašanj in je dejal, da

Jugoslavija pozdravlja razgovore med Slovenci in zveznim kanclerjem. Zunanja ministra sta preresetala tudi razvoj Konference o sodelovanju in varnosti v Evropi in ocenila, da ne kaže vse na boljše.

Kar se tiče carinskih in ostalih ukrepov jugoslovanske vlade, pa se že kažejo na obzorju nove rešitve. Kot se je zvedelo, bodo prebivalci obmejnega pasu mogli v bodoče enkrat na mesec žez mejo, ne da bi morali zato položiti depozit. Zaenkrat velja to do konca leta.

Razgovor med Pahrom in Moisovim šteje med rutinska srečanja zunanjih ministrov obeh držav.

Egoizem „zastopnikov“ delavcev: Za Sorgendorf sploh še rešitev . . . ?

UVODNIK

Tako v začetku povedano: Ob vsej strahoti tragedije me je najbolj pretresla brezbržnost svetovne javnosti, predvsem tistega foruma, ki se ima za sodnika in razsodnika v vseh zadevah. Organizacija združenih narodov je prav tako molčala kakor so molčali poklicni borci za pravičnost in proti nasilju in krivicam vseh vrst. Verjetno tudi

Delavci in nastavljenici pliberške pivovarne Sorgendorf so v boju za ohranitev svojih delovnih mest v nezavidljivem položaju: zastopniki obratnega sveta v Gössu in Grazu niso pripravljene podpirati pliberških kolegov. To se je izkazalo predvsem zadnji ponedeljek, ko so se srečali v Pliберку zastopniki obratnega sveta vseh pivovarn, ki delajo v okviru Steirer-Brau AG. Kot je Naš tednik zvedel na Štajerskem, je vzrok manjkajoče solidarnosti zlasti veliki egoizem štajerskih zastopnikov delavcev in nastavljencev: tako je obratni svet v Gössu novembra 1982 želel od predstojništva pivovarne Gösser

nekaj ugodnosti, nakar so mu rekli: „Dann müssen wir über Sorgendorf reden“.

Solidarnosti štajerskih zastopnikov obratnega sveta torej ni, Steirer-Brau AG pa ima zato sorazmerno lahko igro. Očitno se ne daje omehčati, nočejo preklicati svojega sklepa glede ukinitve pivovarne Sorgendorf: ko je namreč zastopnik delavskega urada v Celovcu opozoril dr. Futzeka, ki sedi v vodstvu Steirer-Brau AG, na možnost finančne podpore s strani koroške deželne vlade, je dr. Futek odgovoril: „Mi to že vemo, vendar smo se kljub temu odločili za ukinitve Sorgendorfa.“ Sedaj Štajerci celó trdijo, da Pliberčani ne delajo rentabilno. In to, čeprav so doslej trdili narobe ter npr. zelo pohvalili delo „Braumeistra“ dipl. inž. Petznecka. To nam je potrdil tudi dr. Thurn Valsassina, ki sedi v nadzornem odboru Steirer-Brau AG.

Vendar: vprašanje je, kdaj se bo tako nesolidarno ravnanje štajer-

Malo več resnosti, gospodje!

Tudi tako se da delati politika ali to, kar imajo za politiko ljudje, kot so koroški deželni glavar Wagner, njegov namestnik Knafel in njuni pajdaši. V zvezi s težavami okrog pliberške pivovarne skušajo vsak izbiti čim več kapitala za svojo stranko. Knafel opozarja na nevarnost, ki preti z juga. Kakor da bi bili Jugoslovani vsega krivi, verjetno tudi tega, da grozi kruto dejstvo, da bojo pivovarno zaprli. Verjetno bo že tako. Manj jugoslovanskih kupcev, manj prodanega piva v Pliберку in okolici, manj naročil za pivovarno, več vzrokov torej, da pivovarno zaprejo. In seveda še več vzrokov za Knafelina in pliberškega podžupana Oschmautza, da nimata drugih skrbi, kakor da opozarjata na nevarnost

Jugoslovanskega piva. Zares pustna politika ljudi, ki jim je poverjena močna odgovornost. In Wagner? Ne bo se pogovarjal s tistimi, ki hočejo pivovarno zapreti; če bi namreč pivovarno kljub temu zaprli, bi sam za to soodgovarjal. Verjetno nov Wagnerjev argument za trditev, kako se tepe za delovna mesta. Tudi nov dokaz za Wagnerjevo trditev, da se na Koroškem nič ne zgodi brez volje SPÖ?

Vsaj en prominenten socialist močno soodgovarja za trenutno pivsko krizo v pliberški okolici. Predsednik nadzornega odbora črne štajerske pivovarniške družbe, rdeči bančni direktor in nekdanji minister pa podkancler Hannes Androsch, zelo glasno vihiti besedo v ta namen, da bi pliberško pivovarno zaprli.

Bojo zvarili kar čudno rdeče-črno čorbo v pliberški pivovarni. Ko bi jo le sami tudi popili, nam drugim pa nalili čistega piva!

ježek

Krivicata tula, cesta molči

zato, ker je begunska tragedija po svetohlinskem pojmovanju večine držav OZN notranja nigerijska zadeva. In v primeru Nigerija — Gana je kaj težko demonstrirati proti sovražnikom, kot so Izrael in cionizem pa normirano pojmovanje razizma in še kaj iz popotne torbe poklicnih počestnih oblikovalcev in usmerjevalcev javnega mnenja?

Nigerija je veljala dolga leta za afriški vzor zahodne demokracije. Angleži so bili upravičeno ponosni na bivšo kolonijo, ki je dobila 1. oktobra 1960 državno neodvisnost. Zaradi krivičnosti, korupcije, predvsem pa zaradi nenaravnih kolonialnih razmejitev in verskih nasprotstev je prišlo kmalu do sporov, državnih udarov, konec maja 1967 pa do odepitve republike Biafra. Ustanovitvi Biafre je tudi botrovalo dejstvo, da so odkrili v ustju reke Nigerja velike zaloge nafte. S pomočjo Velike Britanije, sovjetskega bloka in arabskih držav, ki so priskočile na pomoč vladajoči mohamedanski večini v Nigeriji, je uspelo, da so končno le zaklali Biafro in razlili neizmerno gorje čez pretežno krščanski narod Ibov; predvsem pa so čudni zavezniki utrdili svoj interesni položaj v tej po prebivalstvu najmočnejši afriški državi.

Dir. Bir(n)stingl, visoki predstavnik Steirer-Brau AG, je največji zagovornik ukinitve pivovarne Sorgendorf. Z drugimi besedami: Bir(n)stingl noče „biera“ v Pliберку . . .

denarno bogastvo, je kljub nepopisni korupciji in nezmožnosti državnega vodstva bilo še dosti sredstev za nepotrebne, a tudi življenjsko potrebne stvari. S padcem naftnih cen je napočila ura resnice za tiste, ki jih je lagoško vodstvo po čudoviti rasistični logiki proglašilo za krivce vseh težav, za pridne delavce iz Gane. Nigerijsko vodstvo se jih je znebil s pomočjo sredstev, ki bi jih morali vsaj imenovati fašistična. A kakor rečeno, ne eno drugo ni sprožilo ostrejših reakcij. Žrtve so samo zamorci, kaj boš.

Jože Wakounig

V Pliберку samo še pisarne...?

Stefitz namerava odpustiti 60—70 delavcev.

Že v zadnji številki Našega tednika smo pisali: bo kmalu vsa pliberška regija en sam Sorgendorf? To vprašanje je vse drugo kot neupravičeno. Že nekaj časa je namreč znano, da hoče tudi znana tovarna F. Stefitz, ki proizvaja v prvi vrsti posteljno opremo, zapreti svoja vrata. Šef firme Ferdinand Stefitz je sedaj v pogovoru z NT povedal, da bo v približno 3 ted-

nih odpustil 60—70 nastavljenec, ker dežela ni pripravljena dati potrebnih subvencij. „Zgoditi bi se moral čudež“, tako Stefitz. To se pravi: Stefitz bi bil pripravljen, še naprej producirati v Pliберку samo pod pogojem, da bi oblasti le še hotele dati finančno podporo. Vendar: „Očitno smo južni Korošci državljani 3. razreda. Drugače si ne morem razlagati odklonilne-

ga stališča Wagnerja in ostalih politikov glede moje prošnje za subvencijo“ (Stefitz).

Medtem ko hoče Stefitz obdržati v Pliберку samo še pisarno in skladišče, namerava večji del produkcije preložiti v Fürstenfeld na Štajerskem. Tamkajšnja občina ter deželna vlada sta pripravljene, subvencionirati Stefitza z več kot 10 milijoni šilingov. V Fürstenfeldu namerava Stefitz zaposliti 80—100 ljudi. Stefitz: „V nasprotju s Koroško so na Štajerskem rade volje pripravljene me podpreti oz. na ta način ustvariti nekaj delovnih mest.“

Za Sorgendorf skoraj ni rešitve. Sedaj hoče tudi Stefitz odati ljudi. Na mah torej bi šlo v Pliберку skoraj 150 delovnih mest po gobe — za pliberško regijo katastrofalna dejstva s katastrofalnimi posledicami. Se bodo morali prebivalci pliberške regije kmalu izseliti? Navsezadnje na Štajersko . . . ?

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše

Janko Kulmesch

Danes pred enim tednom je imel univ. prof. Tollmann v Celovcu volilni sestanek. Kot so v zadnjem času razni avstrijski časopisi, televizija ter radio poročali, bo pri naslednjih državnoborskih volitvah nastopil tudi prof. Tollmann skupno s salzburškimi občinskimi odbornikom Fuxom. Volili naj bi ga tisti, ki zagovarjajo gibanje zelenih ter ki ne morejo več zaupati večin-

Znano je, da je Alternativna lista Avstrije glede narodnih manjšin zavzela zelo jasno in konkretno stališče: brez pridržka zagovarja resnično enakopravnost narodnih manjšin v Avstriji.

Nadalje opozarjam na dejstvo, da imamo koroški Slovenci možnost, spet enkrat seznaniti širšo avstrijsko javnost o naših problemih — kar pa je

Tollmann — „Toller Mann“?

skim strankam: le-te namreč v vedno večji meri dokazujejo, da so glede škandalov strokovnjaki, glede demokratičnega odnosa do državljanov pa so dilemanti.

Prof. Tollmann hoče torej priti v parlament in igrati advokata vseh, od etabliranih politikov oz. strank razočaranih državljanov. Mu bo to tudi uspelo? Predvsem pa: more sploh biti verodostojen zagovornik resničnega demokratičnega odnosa med oblastmi in državljanji?

Treba je reči, da je Tollmann strokovnjak za ekološka vprašanja in da ima glede tega zdrave politične predstave. To pa je na žalost že vse. Kot vemo, obstoja poleg-gotovo zelo važnega vprašanja ekologije še vrsta drugih velikih političnih problemov: za nas Korošce je še posebno velikega pomena vprašanje narodnih skupin. Tega se je treba zavedati, ko bomo šli 24. aprila na volišče.

odvisno predvsem tudi od nas samih.

O Tollmannu in njegovi zeleni stranki kaj takega ne moremo trditi. Preveč se dunajski univerzitetni profesor osredotoča na ekologijo, zanj npr. problemi manjšin očitno niso bogve kakšni problemi. Da, še več: kot smo lahko ugotovili na celovškem sestanku, sodelujejo s Tollmannom številni starejši ljudje, ki jih lahko hkrati prištevamo k nemškonalnemu taboru. Tako so bili navzoči tudi nekateri aktivisti neonacističnih skupin in se izrekli za sodelovanje s Tollmannovo skupino — ne da bi se Tollmann izrekel proti takemu sodelovanju.

Tako tudi ni čuda, da končno ni moglo priti do skupnega nastopa med Tollmannom in ALÖ. Predvsem še zato ne, ker je Tollmann očital predstavnikom ALÖ, da se preveč zavzemajo za manjšine...

Kdo more voliti take nesramne politike?

Plače graških občinskih mož najboljše dokazujejo, kako so se politiki ob tim. akciji za „odpravo“ privilegijev obogatili. Leta 1967 so v statusu mesta Gradec zasidrali klavzulo, ki določa plačo graškega župana. Od tega leta naprej ima graški župan mesečno plačo, ki odgovarja plači namestnika deželnega glavarja (10% manj od deželnega glavarja). Omenjeno določilo so krepili in utemeljili z velikostjo glavnega mesta Štajerske.

Kljub temu pa je bila plača za graške politike „prenizka“ — saj so morali „ubožci“ obdavčiti polovico svojega dohodka — tovariši zveze in dežele pa so lahko „želi“ brez davkov. Tako so se graški mestni politiki z argumentom „de-

želni zbor je svojčas le pozabil zabeležiti v zakon o plačah, da je zaslužek graškega župana enak zaslužku namestnika deželnega glavarja“, posluževali mestne blagajne. Od tam so dobili „povrnjeno“ vsoto, ki so jo morali obdavčiti.

Končno je prišel čas „odprave privilegijev“. Prizadeti se niso odrezali slabo: plače politikov so sprva podvojili, nato pa obdavčili polovico mesečnega dohodka.

Leta 1972 so se zvišali mesečni dohodki (ali kakorkoli že hočemo imenovati plačo politika) za namestnike deželnega glavarja od 105 odstotkov najvišje plače uradnikov na 180%! Zopet so profitirali

graški mestni možje, ki so „zrastli“ z namestniki deželnega glavarja.

Po občinskih volitvah 1973 je nova koalicija (ÖVP in FPÖ) znižala plače, ki so jih politiki dobivali tudi tedaj, ko niso delali (uradniške plače), za polovico. Od enajstih članov senata jih je bilo kar osem, ki so imeli tudi javne službe in so potemtakem dobivali uradniške plače. Ta osmica se je tudi odpovedala polovici uradniške plače.

Leta 1975 je bil ta ukrep zapisan v statute, ker pa „odpoved“ ni mogla ostati nenagrajena, so se zvišale plače politikov. Le župan je „sameval“ s svojo staro plačo. Vsi ostali pa so se lahko smehljali: podžupanova plača se je zvišala od dotlej 80% plače župana na 90%, mestni svetniki pa so dobivali mesečne dohodke, ki so odgovarjali 90% plače podžupana. Hierarhija plač je segala od zgoraj navzdol in nazaj. Tako je graška vlada zaslužila več kot politiki dežele Štajerske.

Od leta 1980 naprej pa so obdavčene celotne plače politikov — zato pa prejemale politiki 40 odstotni pavšal, ki ni obdavčen. Graški občinski politiki so se kajpada radi priključili. Obdavčenje je ostalo enako kot dotlej, v žepe pa teče dodatno 40% pavšala.

NAROČILNICA

Naročam DULŠKI ZVON, glasilo rojakov v Zilski dolini.

NASLOV: Hitler hat einen großen Fehler

gemacht, daß er Enak Verräter hat über-

leben lassen, wir wollen in Kärnten in Frieden

leben. Inmache beschliffen hinaus;

Student hat ihr auf Kosten des Österr. Dienst

und bezahlt werden ihr jetzt für ^{oder}rat und

inmache richtung von nör?

Nekaj časa je trajalo, pa je le spet zazvonil „Dulški zvon“. Izdaja ga društvo ROŽ — PODJUNA — ZILA (Valentin Čertov, Mihael Dolinšek, Vincenc Gotthardt) in „hoče biti glasilo rojakov zilske doline“, tako urednik v pismu iz uredništva. Sodelavci „Dulškega zvana“, ki večinoma še obiskujejo Slovensko gimnazijo, zaslužijo za svoje delo pohvalo, predvsem pa si želijo čim več sodelovanja z ljudstvom. Kako potrebno je tako „zvonenje“, dokazuje tudi reakcija nekega tipičnega koroškega nestrpnega (glej faksimile) in ki je gotovo ni treba posebej komentirati.

Časopis lahko naročite na naslov: Dulški zvon, Dule 25, 9624 Brda — Šmohor.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), uredniki: Janko Kulmesch, Heidi Stinger in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglašnega oddelka in uprave: (04222) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 2230 23.

Vseavstrijsko srečanje v Celovcu

Katoliški shod 1983 — piše dr. Valentin Inzko

Geslo Avstrijskega katoliškega shoda 1983 je „Upanje živeti, upanje dati“. Da bi mogli prodrati čim globlje v vsebino tega gesla, potekajo kot priprava na shod v zveznih deželah vseavstrijska srečanja. Udeleženci razpravljajo na njih o vrsti vprašanj iz zasebnega, družinskega in javnega življenja. Predavanja in razgovori so osredotočeni predvsem na smisel življenja. Ob vrsti problemov, ki zaposlujejo dandanes posameznika in družbo, skušajo udeleženci izluščiti vidike upanja kot nosilce življenja.

drugim“. Skozi desetletja že traja joča narodnostna nasprotja v deželi so narekovala pripravo takega simpozija prav na Koroškem. Na Koroškem pa tudi zaradi tega, ker je Cerkev tako s škofijsko sinodo kot tudi z vseavstrijsko sinodo pokazala možnosti za reševanje konfliktnih situacij na področju etničnih manjšin.

Kraj vseavstrijskega srečanja v Celovcu je univerza. Tam bodo razpravljali udeleženci v eni oziroma več skupinah o zgodovinskem vidiku problematike „Drug proti drugemu, drug poleg drugega, drug z drugim“. Tudi Cerkev je prehodila tekom stoletja pot, ki je razvidna iz tematike simpozija. Tudi sama je pogosto povzročala nasprotja, ki jih skuša vidneje šele v najnovejši dobi popraviti. K temu je veliko pripomogel II. vatikanski koncil. Po tem koncilu zadobiva vedno večji pomen ekumensko gibanje. Tudi temu vprašanju bodo posvečali na celovškem simpoziju precejšnjo pozornost. Neglede na to, da goji katoliška Cerkev v Avstriji tudi s pravoslavnicami, z Židi, z muslimani in drugimi Cerkvami stike, bo tekel razgovor v posebni skupini v prvi vrsti med katoliki in evangeličani. To predvsem zaradi močnega števila pripadnikov evangeličanske

Cerkve na Koroškem, a tudi zato, ker je sodelovanje med katoliško Cerkvijo in evangeličani na Koroškem obrodilo že lepe sadove. Svoj višek so dosegla ta prizadevanja doslej v Domu prosvete „Neuwaldegg“, kjer je bilo katoliško-evangeličansko strokovno srečanje ob koncu meseca novembra preteklega leta.

Dobri so tudi stiki med slovenskimi verniki in evangeličani na Koroškem. Najmočnejši izraz so zadobili ti stiki v slovenski kulturni zgodovini za časa protestantizma, ko je izšla prva tiskana slovenska knjiga izpod peresa Primoža Trubarja. Ta dogodek vpliva na obeh straneh — pri Slovencih kot pri evangeličanih nemške narodnosti — močno v sedanost in olajšuje navezovanje medsebojnih stikov, tako v skupini „Aktion Kärntner Christen für die Verständigung der Volksgruppen“ (Akcija koroških kristjanov za sporazumevanje narodnih skupin). Možnosti sodelovanja pa odpira tudi „Koroška pokrajinska skupina mednarodne spravne zveze“.

Vprašanjem tujcev v državi se bodo posvetili udeleženci v delovni skupini, ki bo skušala obravnavati socialno problematiko ljudi iz tujine, zaposlenih v Avstriji. Ti ljudje

so veliko pripomogli kot delovna sila h gospodarskemu razvoju in procvitu naše države. To v času, ko se je otreasal marsikdo med domačini težaškega, marsikdaj neprijetnega dela. Brezposelnost narašča, z njo pa tudi vprašanja sezonskih delavcev. Neglede na to, da bo v diskusijah prisoten tudi socialno-karitativen vidik tega vprašanja, bodo skušali udeleženci na simpoziju v Celovcu obdelati v skupini „Tujci“ tudi vidik srečavanja z različnimi kulturami, verami, jeziki in miselnostmi.

Z zelo sodobnim vprašanjem se bo bavila skupina „Cerkev in politični tabori“. Predvsem za časa Prve avstrijske republike so bile napetosti med Cerkvijo in liberalci, predvsem pa med Cerkvijo in socialno demokracijo zaradi povezanosti Cerkve s Krščansko-socialno stranko zelo močne. V svoji programatični izjavi „Mariazeller-Manifest“ se je Cerkev v Avstriji ob katoliškem shodu 1952 izrekla „za svobodno Cerkev v svobodni državi“. S tem se je odločila za samostojno, od političnih strank neodvisno pot. „Tabori“, ki so v preteklosti obremenjevali odnose med Cerkvijo in določenimi političnimi skupinami, obstojajo tudi še danes, vendar zadobivajo ti odnosi vedno močnejše pozitivne osnove.

Tudi koroški Slovenci bomo pri vseavstrijskem srečanju v Celovcu sodelovali v raznih skupinah. Da vzbuja skupina „Narodne skupnosti“ za nas še posebno zanimanje, je razumljivo. Svojo udeležbo so napovedali tudi zastopniki gradišćanskih Hrvatov. Povabljeni pa so bili tudi pripadniki madžarske in češke narodne skupnosti v Avstriji. Razgovori o manjšinskih vprašanjih bodo tekli predvsem na podlagi sklepov vseavstrijske in koroške škofijske sinode, državne pogodbe in zakona o narodnih skupnostih. Razumljivo je, da simpozij ne bo mogel rešiti nobenega obstoječega problema. To tudi ni smisel tega srečanja. Gre za izmenjavo misli, za prikaz trenutnega položaja tudi v zvezi s položajem v Avstriji živčnih narodnih manjšin, za njih pravice in položaj v avstrijski Cerkvi in državni skupnosti. Premalo pa bi seveda bilo, če bi skušali ugotavljati na celovškem simpoziju zgolj sedanji položaj manjšin. Potrebni bodo konkretni koraki in prid teh manjšin. Tudi od nas koroških Slovencev, od našega sodelovanja bo zavisevalo, v kolikšni meri bo izpolnilo celovško srečanje v smislu gesla Avstrijskega katoliškega shoda „Upanje živeti, upanje dati“ določena pričakovanja.

Med 18. in 20. februarjem bo v Celovcu vseavstrijsko srečanje pod naslovom „Drug proti drugemu, drug poleg drugega, drug z

»...sedaj dojemam strah koroških Slovencev...!«

V četrtek, 10. februarja 1983 zvečer je bila v Klubu KDZ (Koroške dijaške zveze) v Celovcu predstavljena posebna knjiga, ki ji doslej pri nas ni para in ki sodi v vsako hišo. Knjiga „...ich bin mehr Slowene geworden...!“ (Naš tednik jo je kot prvi in doslej edini časopis predstavil že 3. februarja v 5. številki) skuša iz sociopsiholoških vidikov obdelati nenasilno politično akcijo slovenskih mladostnikov na Koroškem.

Povod za knjigo so kolodvorske akcije članov Koroške dijaške zveze, posebno pa lanska akcija v maju, ki je hudo razburkala nemško časopisje (ki na predstavitvi knjige ni bilo navzoče) in zaradi katere je kancler Kreisky odpovedal načrtovane razgovore s slovenskimi osrednjimi organizacijami. Nekateri šolarji boroveljske HTL pa so, kot je znano, nekaj dni zatem pomazali Slovensko gimnazijo, oskrunili državni grb in napovedali Slovincem vojno. Vse to menda kot maščevanje za kolodvorsko akcijo (tako so pisali koroški nemški časopisi!). Kolodvorska akcija je postala na mah visokopolitična zadeva v državi.

Avtorja, dr. Franc Merkač iz Šmihela pri Pilberku, dijak Slovenske gimnazije in sam bivši član KDZ ter Karl Fallend, Zgorneavstrijec, izučeni učitelj in trenutno študent psihologije in političnih ved v Salzburgu, sta se posvetila sociopsihološkimi vidikoma te akcije in iz razgovorov s prizadetimi mladostniki in iz lastnih izkušenj na kolodvoru izluščila jedro, iz katerega raste nasilje nad sloven-

ščine, ko sta pisala delo in se podrobneje ukvarjala s problematiko. Naj bo dovoljeno, da kot ilustracijo objavimo kratek razgovor, ki ga je imel naš urednik z avtorjema.

Karl Fallend je na vprašanje, kako ocenjuje kolodvorske akcije, dejal: „Iz razgovorov, ki sva jih imela s Francem s prizadetimi slovenskimi mladostniki, je postalo jasno, da so le-ti, pridobili na samozavesti in slovenski identiteti. Kajti s to akcijo so prebili pritisk, ki „po navadi“

ske narodno skupnostjo na Koroškem.

Knjigo je s pomočjo Janežičevega sklada izdal Slovenski informacijski center (SIC). Lahko jo kupite v obeh slovenskih knjigarnah oz. pri SIC-u. Njena cena je 98 šil. za dijakke pa 70 šil.

Novo in pomembno knjigo je predstavil Franc Wedenig, avtorja sama pa sta odgovarjala na vprašanja navzočih. Povedala sta, čemu in zakaj sta se lotila dela, obenem pa sta izpovedala tudi svoje izkušnje in

pritiska na ostale Slovence. Prej o njih nisem imel kaj prida pojma. Nemški tisk je obsodil akcije, in da ga danes ni tu, je samo konsekvantno.“

Franc Merkač je med pripravi za knjigo sam izkusil, kaj se pravi naročiti vozovnico v slovenščini. Takole opisuje svoj pristop: „Največ sem doživel s tem, da sem sam na celovškem kolodvoru zahteval vozovnico v slovenščini. To je bilo zame izredno hudo, kajti imel sem strah. V oporo sta mi bila Karl in še ena kolegica, in tako vsaj

Franc Merkač — Karl Fallend

»...ich bin mehr Slowene geworden...!«

Sozialpsychologische Aspekte einer gewaltfreien politischen Aktion slowenischer Jugendlicher in Kärnten

nisem bil sam. V strahu sem zahteval vozovnico. Že prej sem to večkrat skušal, a nisem zmož. Kot sem povedal, sta mi bila spremljevalca v oporo. Ko sem jo zahteval, se je v meni podrl vsak strah in to velja tudi za prihodnost. S tem, da se uveljaviš v slovenščini v javnosti, v tem primeru na celovškem kolodvoru, pridobiš na slovenski identiteti in samozavesti. Vem pa, da je težko, če sam zahtevaš vozovnico v slovenščini. Podobno obogatitev kot jaz, so po mojem doživeli tudi slo-

venski mladostniki. Tisti, ki niso sodelovali pri akciji, tega ne morejo podoživljati. Lahko pa se od tega učijo in skušajo na drugih področjih uveljaviti slovensčino. Ta strah je treba prebiti, potem je tudi v drugih okoliščinah mnogo lažje.“

Karl Fallend je takole opisoval svoje občutke, ko je Franc Merkač kupal vozovnico: „Franca je bilo strah in je okleval, zahtevati vozovnico v slovenščini. Ko pa je bilo vse mimo, se je list obrnil. Franc je (Nadaljevanje na 4. strani)

Osmi februar (1800) naj bi bil „uradni dan“, ko je s Prešernom začel (in ne še nehaj) trajati slovenski narod.

V svojih Srečanjih z zgodovino se J. Vidmar spominja, kako je na poti v Jajce pokazal Vladimirju Nazorju knjižico Prešernovih pesmi. Ta je zaljubil pobožno po nji, rekoč okoli stoječim: Pomislite, kaj lahko povzroči takale knjižica pesmi. Tale je ustvarila slovenski narod. To bi bila lahko čela objektivna resnica o rojstvu razmeroma mlade nacije. Vendar le ni čisto vsa. Genijalni nabori zavesti o obstoju se je že dolgo zbiral, od Brižinskih spomenikov sem, in še prej, tu je potem Trubar, mož, ki je po svoji usodi Prešernovi najbližji, po ljubezni (nagonu) do rodu pa celo presega uradnega očeta naroda. Prešernu je že bilo dano umreti doma, Trubarju ne.

V tem je skrīt velik pomen: bitka o vzniku novega, enakopravnega naroda je bila s tem dokončno dobojevana. (Prav s to smrtjo doma.)

Pa za zmeraj?

Ja — in ne.

Zdaj smo poleg Vidmarja prisiljeni omeniti še druge: Dušana Pirjevca, Janka Kosa, Borisa Paternuja, Tarasa Kermaunerja, Denisa Poniža, Cirila Kovača in še koga spotoma, in naj mi ne bo zamerjeno, da omenjam zgolj sodobnike, medtem ko preminule zgodovinske delavce, ki so Prešerna utrdili in zacementirali — „pozabljam“ in grem mimo njihovega izjemne-

ga deleža. Žal mi prostor in oblika tega zapisa ne dovoljujeta razviti vse to v razsežnejši spis.

Pred menoj leže tri knjige, ki so globalnega in temeljnega pomena za razumevanje Prešernovega pesniškega pojma, te so: Patrujev Prešeren, Kosov Prešernov pesniški razvoj in zame nadvse vznemirljivo razmišljanje, ki nam ga je zapustil o Prešernu, dr. Dušan Pirjavec v dveh esejih, izdanih v knjigi: Vprašanje o poeziji, Vprašanje naroda. Knjigi je spremno besedo napisal R. Šeligo.

V eseju o vprašanju o poeziji lahko preberemo formulacije, s katerimi se lahko strinja samo tisti, ki je kdaj na Slovenskem pesmi pisal. To ni tako preprost posej pri nas, kot je recimo pesnjenje kje v Skandinaviji, Franciji, Holandiji, Avstriji; recimo ruski poetje v stalinskem in še kasnejšem obdobju so bili že podvrženi kruti maniri, kakor slovenski (glavce proč).

Dušan Pirjavec potrjuje v svoji študiji Kosova in Paternujeva dognanja, da je Prešeren določil socialno, moralno in bivanjsko miselnost svojega naroda za več desetletij naprej. Če je to res, in najbrž bo, razmišljaja dalje Pirjavec, potem je pesem edina samozavest slovenskega naroda. S tem je pesmi dodeljen najvišji in največji pomen. Pesem je s tem priznanjem prešla formo osebnosti (kakor nekoč Trockyjeva partija), ki nas bo zdaj ustvarjala, nadzorovala in tudi po potrebi razgrajevala.

Pirjavec pravi dobesedno: Poezija je potemtakem naša najvišja vrednota, in če je tako, je seveda tudi „cilj“ naše narodne eksistence in njeno glavno potrdilo... Ko si namreč z vso potrebno in že kar dobro uvečano emfazno in pieteto ponavljamo o Prešernu, kar je in da

ki ga je bila deležna njegova poezija v njegovem času, se spomnimo seveda takoj tudi na enaki usodi drugih dveh literarnih velikanov in njunega dela Levstika in Cankarja... In če je tako, ali ni vendar že čas, da si zastavimo vprašanje, kaj je s to slovensko poezijo, ki „žre“

na palico še danes potuje iz roke ene buržuazije v roke druge. Prešeren še nikoli ni bil tako zmanipuliran, kot je zdaj. Njegove „zmage“ in nikjer, saj s slovenskimi pesniki oblasti počno čisto isto, kar so nekoč meščani z njim. Dokaz za to je letošnja podelitev nagrad. Samo pri dveh bi lahko govorili, no, treh, da je bil „žreb“ ustrezen. In ne le za letos — za leta nazaj gre. Če bo kdaj o tem pisal svoje spomine Ivan Potrč, kako so nastajale „nagrade“ in kako so jih dajali, bomo brali naše Mrtve duše.

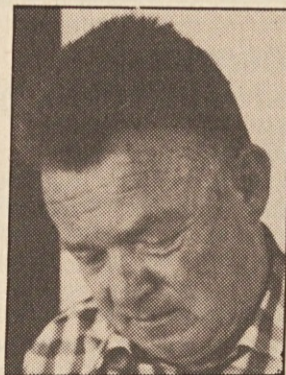
Lahko ima dr. Dušan Pirjavec prav, ko pravi, da smo „zakoličeni v pesmi“, to je redki primer na svetu; Judje imajo Jahveja, Američani tehnologijo in vojaško moč, Japonci oster intelekt, in smisel za orientacijo, slovenski narod pa ima pesem. Ta pesem je dokazala večjo moč kot železo in rožni venci svinca, ki so parali prsa. Med vojsko, tako mi je znano, je pisal skoraj vsak Slovenec. To pomeni, da je pesniška ekstaza, v kateri se navdihujemo v hudem, izvorna moč, moč, ki je ne more nič zlomiti. To je naš Jahve, ki nas je že popeljal iz zgnanostev. In nas mogoče še bo.

Rad pa bi končal s Pablom Nerudo, ki gotovo najgloblje pozna dejanje poezije, saj ji pravi, da je dejanje miru. Samo požigalci, nadaljuje, napadalci in volkovi iščejo pesnika (morda tudi nagrajevalci), da bi ga umorili in raztrgali.

Zidar

Kulturno pismo iz Slovenije

Piše Pavle Zidar

ostane najvišja manifestacija našega duha, pa redno „pozabljamo“ na nekatera čisto stvarna in vsem dobro znana dejstva, ki so bila opisana že v drugem poglavju tega razmišljanja z Vidmarjevimi besedami o tem, da so Prešerna njegove izjemne lastnosti, ko so bile vir njegove pesniške izjemnosti, pahnile v trajni konflikt s svetom, ki je Prešerna očitno zapostavljaval, poniževal ali zaradi grobega nezumevanja omalovaževal, tako da je bil pesnik Sonetnega venca „nepopisno nesrečen“ in se je poskušal celo ubiti. In ko se tako spomnimo na tragično Prešernovo osbno usodo, hkrati pa na „grobo nezumevanje“,

svoje otroke, in sicer svoje najboljše otroke? Vprašati se je treba, ali počne poezija to zato, ker je najvišja manifestacija narodovega duha, njegovo samozavedanje in njegova samozavest?

Pirjavec zanimivo domisli to reč do vrtočnega konca: In če bi bilo tako, ali ni vse skupaj pravzaprav le samouničevanje poezije? Ali ni mar poezija le kot zavest in samoutemeljevanje naroda samo svoj lastni samomor... tako dr. Pirjavec.

Da je Prešeren proti svojji volji položil politične temelje slovenstvu, je na dlani, njegovo meščanstvo je to le razvohalo in izrabilo, ko je umrl, in štafet-

PRIREDTVJE**PLIBERK**

16. PEVSKO SREČANJE OD PLIBERKA DO TRABERKA
Prireditelj: SPD „Edinost“ v Pliberku
Kraj: pri Schwarzlnu v Pliberku
Čas: sobota, 19. 2. 1983, ob 20. uri
Nastopajo: MoPZ „Vinko Poljanec“ iz Škocijana, MoPZ „Franc Leder Lesičjak“ iz Štebna, Suški oktet, MoPZ „Edinost“ iz Pliberka, MePZ „Srce“ iz Dobrle vasi, MoPZ „Fužinar“ z Raven na Koroškem

ŠT. JAKOB

STROKOVNO PREDAVANJE
„NOVA FIZIOLOŠKA SPOZNANJA O KRMLJENJU GOVEDI“
Prireditelj: Slovenska kmečka zveza
Kraj: društvena soba nad Posojilnico v Št. Jakobu
Čas: torek, 22. 2. 1983, ob 9.30 uri
Predava: dr. Pammer

POTOVANJE SKOZI JUGOSLAVIJO, BOLGARIJO, TURČIJO IN GRČIJO

Prireditelj: Zveza koroških partizanov
Vozi: avtopodjetje Sienčnik
Čas: od 5. do 15. maja 1983
Cena: pribl. 5500.— šil. (v tej ceni je vključen polpenzion — zajtrk in večerja ter prenočevanje v dvoposteljnih sobah).

ŠT. JAKOB

Drama
„TRGOVINA“ (Jeanine Worms)
Prireditelj: SPD „Rož“ v Št. Jakobu v Rožu
Kraj: farna dvorana v Št. Jakobu v Rožu
Čas: nedelja, 20. 2., ob 19.30 uri
Gostuje Igralska skupina Kluba slovenskih študentov z Dunaja.

SELE-KOT

ZDRAVNIŠKO PREDAVANJE
Prireditelj: SPD „Herman Velik“ na Kotu in Zveza slovenskih žena
Kraj: ljudska šola na Kotu
Čas: sobota, 19. februarja 1983, ob 19.30 uri
Predava: dr. Tomo Hribernik

BOROVlje

ZDRAVNIŠKO PREDAVANJE
Prireditelj: SPD v Borovljah in Zveza slovenskih žena v Celovcu
Kraj: restavracija COOP v Borovljah
Čas: torek, 22. 2., ob 19. uri
Predava dr. Tomo Hribernik

VELIKOVEC

Mladinska revija
POKAŽI KAJ ZNAŠ
Prireditelj: Slovenska prosvetna zveza
Kraj: slavnostna dvorana Trgovske zbornice v Velikovcu
Čas: nedelja, 27. 2., ob 14.30 uri
Sodelovali bodo otroci kot pevci, recitatorji, glasbeniki itd.

BISTRICA NA ZILI

Mladinska igra
HURA SONCU IN DEŽJU
Prireditelj: SPD „Zila“ v Bistrici na Zili
Kraj: ljudska šola v Bistrici na Zili
Čas: nedelja, 27. 2. 1983, ob 14.30

DOM V TINJAH

KIPARSKA ŠOLA ZA ZAČETNIKE V TINJAH
Na privatno pobudo se javnosti sporoča, da se bo za poizkus osnovala v Prosvetnem domu v Tinjah kiparska šola za začetnike, ki se nameravajo resno posvetiti umetniškemu ustvarjanju. Z opisom osebnih podatkov, kakor: starost, poklic, šola in bivališče z natančnim naslovom naj kandidati pošljejo prijave na naslov: Katoliški dom prosvete 9121 Tainach/Tinje tel.: 04239/2642 ali na: Akad. kipar prof. France Gorše 9181 Feistriz/Bistrica v Rožu

Šmihel-Braslovče

Marsikatero društvo na Koroškem goji prijateljske stike z društvi v Sloveniji. Tako tudi v Šmihelu.

Katoliško prosvetno društvo v Šmihelu se že pet let srečuje s prosvetnim društvom v Braslovčah. Zmenjavajo kulturne dejavnosti, ki se omejujejo na pevske in odrske nastope.

Pred kratkim so bili braslovški igralci v Šmihelu s komedijo „Glavni dobitek“. Igra nam kaže revno družino upokojenega profesorja, ki „čez noč“ obogati, ker zadene glavni dobitek. To jim prinese bogastvo, uglednost, spoštovane prijatelje, ugodje na vseh področjih itd. Vse to, kar doslej niso imeli. In za vse to so jim soljudje zelo nevoščljivi. Toda, ko se izkaže, da srečka ni bila prava, jih vsi ti „prijatelji“ zapustijo in vse ugodje in bogastvo propade. In spet so sami in revni. A tedaj šele spoznajo, da jih vse to bogastvo tudi ni napravilo srečne in zadovoljne. Gledalcem v dvorani se je nehotno zastavilo vprašanje, kolikokrat se nam samim zgodi v življenju kaj podobnega.

Režiserki Anici Brižnik in igralcem se je posrečilo postaviti na oder komedijo, kot so si jo zamislili.

Železna Kapla

Da se je farna dvorana minuli petek zvečer kljub slabemu vremenu napolnila, je znak, da je pustna prireditev našega kulturnega društva „Zarja“, čeprav šele drugič, že tradicija. Duša te prireditve, provizor Poldej Zunder je pripravil zopet zelo pester in obširen program.

Medtem, ko so lani dominirali moški, so letos naše dame pokazale, da je emancipacija vdrila tudi že v Železno Kaplo — in to zelo močno.

Kljub temu se je moški zbor „Zarje“ z venčkom šaljivih pesmi kar dobro branil navala naših žensk. Po dveh veselih igracijah, ki so ju smeli igrati še pripadniki moškega spola, pa je naš profilirani napovedovalec Miško Bognejdaj (Marjan Srienč) moral od prepu-

KOTMARA VAS

KÄRNTNER HEIMATABEND
BESONDERER ART“
Prireditelj: SPD „Gorjanci“ v Kotmari vasi
Kraj: Pri Mežnarju v Kotmari vasi
Čas: Sreda, 23. februarja 1983
Nastopajo: Kabaristična skupina „Kaktus“ in prof. Janko Messner z odlomki iz „Kärntner Heimatbuch“.

OBIRSKO

INTERNA DRUŠTVENA TEKMA V SMUČARSKIH SKOKIH
Prireditelj: SŠK Obir
Kraj: Podršnikova skakalnica
Čas: nedelja, 20. februarja 1983 ob 13. uri

ŽELEZNA KAPLA

IZLET V BAD KLEINKIRCHHEIM
Prireditelj: Krajevni odbor Zveze slovenskih žena
Čas: nedelja, 27. februarja 1983
Odhod: ob 8. uri pred hotelom Obirjem
Prijave: do četrta 24. februarja 1983 pri Hanziju Kuhar (tel.: 0 42 38 — 320).

ZAHVALA

Vsem znancem, prijateljem in sosedom, ki so nam ob uri slovesa od gospe Pavle Mešnik, roj. Katnik stali ob strani, se pristožno zahvalujemo. Iskren Bog plačaj našemu župniku Stanku Trapu in vsem duhovnikom. Zahvalujemo se tudi vsem cerkvenim pevcem z Bistrice, mešanemu pevskega zboru „Rož“ in vsem, ki so za našo rajno molili, poklonili rože, ter namesto venca darovali za popravo cerkve.

Sreje, 7. februarja 1983

Žaluoja družina

Strokovna šola za ženske poklice zavoda šolskih sester
Št. Peter 25, 9184 Št. Jakob v Rožu

OBJAVA

Po odloku Deželnega šolskega sveta je na dvojezični Strokovni šoli za ženske poklice v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

vpisovanje v

1. razred 3-letne STROKOVNE ŠOLE ZA ŽENSKÉ POKLICE in v 1-letno GOSPODINJSKO ŠOLO

OD 14. DO 28. FEBRUARJA 1983.

Formularje za vpis lahko dobite že sedaj v šolski pisarni. Izpolnjene tiskovine je treba na šoli oddati najkasneje do 28. februarja 1983. Priložiti morate polletno šolsko obvestilo v originalu ali od šolskega ravnatelja potrjen prepis.

Prijave so možne osebno v šolski pisarni ali po telefonu, številka 0 42 53 - 343.

Pogoji za sprejem v oba tipa šole je uspešno opravljena 8. šolska stopnja in delno znanje slovenščine.

Za sprejem v 3-letno strokovno šolo pa je poleg tega še potreben pozitivno opravljen pedagoško-psihološki test, ki bo 8. julija 1983 na šoli. Za obisk 1-letne gospodinjke šole ta test ni potreben.

Vodstvo šole

stiti našemu močnejšemu spolu — ženskam.

In pokazale so, kaj tiči v njih. V kratki šaljički, predvsem pa v igri „Čašica kave“ so pokazale, da še niso pozabile mladostnih nastopov na odru.

Nasmejali smo se kar preveč, gotovo pa dovolj, da bomo prestali dolgi post.

Lihpolje — Vernberk

Eden najstarejših občanov iz Lihpolj, občina Vernberk, Jožef Anderwald se je dne 25. januarja t. l., star 96 let, poslovil od tega sveta in odšel v večnost. Kot zaveden Slovenec je sodeloval pri slovenski hranilnici v Podravljah. Leta 1930 je bil izvoljen v upravni odbor. Pokazal je tudi korajžo v času nacistične vlade, ko je leta 1940 bil izvoljen za predsednika hranilnice Podravlje. To funkcijo je izvrševal do leta 1955. Vsi, ki smo ga poznali, ga bomo ohranili v trajnem spominu. Vsem svojcem izrekamo iskreno sožalje.

P. S.: Namesto venca na grob Jožefa Anderwalda daruje hranilnica Podravlje 500 šilingov za Združenje staršev Slovenske gimnazije v Celovcu in 500 šilingov za gradnjo dijaškega doma v Celovcu.

Žvabek

Pust, pust, masten okoli ust. Pod tem geslom sta vabila Katoliška mladina Pliber-Žvabek-Suha in Katoliško prosvetno društvo „Drava“ na veselo pustovanje v farno dvorano Žvabek.

Povabilu se je odzvalo takšno število malih in velikih pustov, da je bila farna dvorana veliko prepolna. Mladina je pripravila vesel spored. Pustil s Suhe, iz Žvabeka, Doba, Nonče vasi, Bistrice, Vogrč in celo iz Železne Kaple, so pokazali kaj znajo. Doživeli smo smišen pozdravni govor Jurija, pesmi (nastopala je Bertijeva band blackwhite), plese, kratke smešne igrice, operacijo, nastop klavna Markija in veliko smešnic, pri katerih so sodelovali vsi v dvorani navzoči.

Otroci so pokazali, kako hitro znajo jesti krape. Zmagovalec Kristijan je prišel iz Nonče vasi.

Veliki in mali pustni smo se dobro počutili in kot zaključek smo še vsi jedli krape, ki so nam jih nad petsto spekle mamice.

Veselo smo zaplesali ob zvokih harmonikarja Fridija in se razšli v upanju, da se bomo kmalu spet srečali.

Nova knjiga SIC ...

(Nadaljevanje s 3. strani)

bil dobre volje, jaz pa sem se slabo počutil. Vse se je v meni obračalo. Naenkrat sem imel strah, kot če bi se proti nečemu pregrešil in kot bi nekaj „uštihal“. Za mene je bil ta občutek nekaj nepojmljivega. Sedaj dojemam tisti neznan, neizmerni in globoki strah koroških Slovencev, in to sem zapisal tudi v knjigi“.

Knjiga, lična žepna izdaja, ni samo skupek teoretičnih pristopov k tematiki, ampak vsebuje tudi razgovore s slovenskimi mladostniki, pregled reakcij v nemškem časopisju in korespondenco KDZ z pristojnimi mesti in uradi avstrijskih železnic ter deželnimi in državnimi instancami. Franc Wakounig

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu**OBJAVA**

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu sporoča:

- Po posebnem odloku Zveznega ministrstva za pouk in umetnost naj prijavijo starši svoje otroke, ki jih želijo dati v šolskem letu 1983/84 na gimnazijo, takoj po končanem prvem semestru tega šolskega leta, v času od 14. do 28. 2. 1983, ravnateljstvu Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu. Ob prijavi za sprejem je treba predložiti ravnateljstvu spričevalo prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz avstrijskega državljanstva.
 - Pravočasno prijavljeni učenci, ki bodo ob koncu šolskega leta 1982/83 po oceni ljudskoškolske konference sposobni za vstop v prvo vrsto glavne šole (ERSTER KLASSENZUG), bodo sprejeti na gimnazijo brez sprejemnega izpita.
 - Prijavljeni učenci, ki ne bi dosegli tako dobre ocene, bi morali delati sprejemni izpit. Za sprejemni izpit, pri katerem bo izpitna komisija gimnazije presodila sposobnost učenca, bo treba otroka prijaviti v prvi polovici junija 1983. Sprejemni izpiti bodo v sredo, 6. julija 1983.
 - Konec maja 1983 bo vodstvo ljudske šole javilo gimnaziji učni uspeh učencev, ki so se prijavili za vstop v gimnazijo. Nato bo ravnateljstvo gimnazije pravočasno obvestilo starše o sprejemu učenca oz. o potrebi prijave k sprejemnemu izpitu.
 - Zakasnele prijave bodo v izjemnih primerih še možne s posebnim dovoljenjem Deželnega šolskega sveta.
 - Za vstop v višje razrede je potreben poseben razgovor z ravnateljem.
- Prijave za sprejem v gimnazijo lahko opravite osebno v šolski pisarni ali pa se obrnete pisмено na naslov: Zvezna gimnazija za Slovence, Prof. Janežič-Platz 1, 9020 Klagenfurt/Celovec.

RAVNATELJ:
dr. Reginald Vospernik l. r.

ČESTITAMO

Svoj 83. rojstni dan je praznovala te dni Miklavičeva mama v Vogrčah.

Te dni sta praznovala 35. obletnico svoje poroke Pepi in Zofi Stingler iz Male gore pri Bilčovsu. Za ta jubilej jima iskreno čestitamo!

Folti Kogoj, pd. Gradišnikov oče pri Sveti Hemi pri Globasnici, je praznoval te dni 78. rojstni dan. Čestitamo!

Julijani Unterberger iz Št. Rupertu pri Velikovcu iskreno čestitamo za 76. rojstni dan.

Iskreno čestitamo Matiju Pinterju iz Svetne vasi v Rožu za njegov 75. rojstni dan.

Apoloniji Lesjak, organistinji iz Goselne vasi, iskreno čestitamo za 66. rojstni dan.

Rozina Apovnik iz Lovank pri Dobri vasi je praznovala te dni svoj 60. rojstni dan. Iskreno čestitamo.

Iskreno čestitamo Foltiju Dovjaku, pd. Malejevemu očetu s Srednjega Kota za 60. rojstni dan.

Iskrene čestitke Foltiju Sadvniku iz Čepič pri Globasnici za 55. rojstni dan.

Marija Zidar iz Vogl praznuje te dni 50. rojstni dan. Iskreno čestitamo!

Iskreno čestitamo Johanu in Mariji Trinkhaus iz Vogrč pri Pliberku k 52. obletnici poroke.

Hubert in Marija Wicher iz Gorič pri Miklavčevem praznujeta 25. obletnico svoje poroke. Iskreno čestitamo!

Pepka Slugoutz, Borovnikova mama iz Podgore pri Rudi praznuje danes svojo 80.letnico. Iskreno čestitamo!

Kdor meni, da je knjigarna samo prodajni prostor, naj obiše Mohorjevo knjigarno, kjer od četrtega 10. februarja pa do četrtega, 10. marca razstavlja Ernst Arbeitstein svoja dela. Vernisaža je bila v sredo, 9. februarja ob lepi udeležbi njegovih prijateljev in ljubiteljev slikarske umetnosti. Podpredsednik KKZ Janko Zerzer je predstavil umetnika in odprl razstavo. Emil Krištof je s svojim ansambлом poskrbel za glasbeni okvir večera. Omembe in pohvale vredna pa je Arbeitsteinova ideja, da je dal eno sliko na dražbo. Ves čas razstave se lahko vsakdo udeleži dražbe. Izkupiček dražbe je namenjen prizadetemu otroku. Sedanja razstava Ernsta Arbeitsteina je njegova 36. Kot je povedal Našemu tedniku, ga čaka vrsta razstav, med drugim v Dobrli vasi in Slovenj Gradcu. V Mohorjevi razstavlja 36 oljnatih slik, v katerih upodablja svoje podeželjsko okolje, vpletene pa so tudi že slike, polne želje po miru.

petintrideset nastopov letno, med temi 2 samostojna celovečerna koncerta. Zanimivosti iz društvenega življenja in okolice nam je pripovedoval daljni sorodnik Prešernovega prijatelja Čopa inž. Stanko Čop. Tako smo izvedeli med drugim, da so tukaj rojstni kraji pisatelja Finžgarja, znanega čebelarja Janše in Toma Zupana. Prijatelji so nam podarili tudi čudovit spomin na velikega slovenskega pesnika, domačina Franceta Prešerna — faksimile njegovih „Sonetov nesreče“.

Loče

Pred kratkim sta bila moški zbor in tamburaški ansambel SPD „Jepa — Baško jezero“ v gosteh pri DPD „Svoboda — France Prešeren“ v Breznici pri Jesenicah. V neposredni bližini rojstnega kraja velikega slovenskega pesnika France Prešerna smo skupno z domačini obhajali spominski praznik nanj. Dobrodošlico nam je izrekel društveni predsednik Peter Siter ter ob tem spomnil na nastop naših pevcev že pred leti v tem kraju. Uvodoma je zapel domači okteti, ki nam je prav tako že znan od gostovanja v Ločah, nekaj Prešernovih pesmi, vmes je predsednik kulturne skupnosti Jesenice Slavči Mežek orisal lik pesnika, ki je v predmarčnih

Skupina mladih Švicarjev išče kmetije (20 do 40 ha) za najem. Če je cena ugodna, jo tudi kupijo. Ponudbe na upravo Našega tednika pod šifro „kmetija“, Viktoringer Ring 26, 9020 Celovec.

dneh dozorevajoče revolucije 1848 dvigal slovensko zavest med rojaki in bil glasnik svetlejših dni. Nadaljnji spored so oblikovali naš moški zbor pod vodstvom Alekša Schusterja, tamburaški ansambel, ki ga vodi Erika Wrolch, in domači dijaki z recitacijami. Dosti odobravanja je našla pisana paleta vokalnih in instrumentalnih točk v napolnjeni dvorani, kar je potrdilo, da je bila prireditelj dobro uspešna in to brez posebnih, skupnih predpriprav ali razgovorov. Zahvalo za povabilo je v pozdravnih besedah izrekel predsednik našega društva ter povezoval program. V prijetni družabnosti smo nato ob odlični pogostitvi pri „Tribušnjaku“ izmenjavali misli, so menili o problemih kulturnega delovanja in spoznali, kako so tudi drugod prosvetaši soočeni z najrazličnejšimi težavami modernega časa, ko se kultura takorekoč prodaja po kilah. Poblížje smo se seznanili s posameznimi pevci, ki so prav mojstri svoje stroke, saj okteti lahko uvrščamo med vrhunske v Sloveniji. Zbor obstaja 20 let, ima povprečno

Pojasnilo

Kot ste lahko ugotovili, smo v zadnji številki Našega tednika pribčili posebno pustno prilogo. Pust je pač „masen okoli ust“, za to smo se tudi letos odločili, da posredujemo našim bralcem to ali ono pustno novico. S tem seveda nismo hoteli nikogar žaliti in smo prepričani, da smo z našo pustno prilogo omogočili našim bralcem malo razvedrila.

Številni bralci so nas vprašali, če pismo, ki ga je poslal Klub slovenskih študentov na Dunaju Narodnemu svetu, dejansko obstoja. Ne morejo si namreč predstavljati, da se skušajo študentje na Dunaju uveljaviti glede bodočega tajnika KSŠD kot preroki. Opozorili bi radi, da je to pismo KSŠD originalno, da torej ni pustna šala, pa čeprav smo ga objavili v pustni številki NT.

Uredništvo

V Selah je »fletno«...

Vedno spet se v Selah dogaja kaj novega. Tako so se Selani na pustno nedeljo ponovno pokazali kot „kulturno, šegavo in veselo ljudstvo“. Napolnili so dvorano do zadnjega kotička, tako da se je Marjanu Olipu kar „samo smejalo“, ko je pozdravljal in napovedoval. Ne le Selani s članom predsedstva NSKS Kelihom so prišli, celo celovški član predsedstva Urank — ki sicer rad prihaja k nam — je dopotoval v „prikupne Sele“.

Najprej so — pod vodstvom Zalke Olip in Angele Oraže — korajžno nastopili otroci s plesom „Pustne šeme smo mi“ in z igro „Usodna zamenjava“. Ti mladi so nadebudni naraščaj za nadaljnje kulturno delo.

Seveda je nastopila tudi — že tako po nastopu v televiziji slavna — folklorna skupina s „Prekmurskimi plesi“ in žela bujen aplavz.

Višek pa so bili „Selski vižar-

ji“. „Selska republika“, diplomatsko že počaščena z minulim obiskom državnega predsednika dr. Kirchschrägerja, se je na tem področju kar osamosvojila. KKZ je morala upravljati v zadnjih dveh letih vižarje z vse Koroške v Sele, da je lahko napolnila program. Za republiko Sele pa je to malenkost; kar s petimi skupinami je zmogla, sama z domačimi močmi, popoln vižarski spored. Da jih naštejemo:

Selski ansambel domačih glasbil, ki je nastopal tudi že v ljubljanski televiziji s člani: Heli Juch, Hanzi Roblek, Albin Travnik, Franci Stern in Marjan Olip;
Vižarji s Kota, in sicer: Zdravko Dovjak, Zdravko Male in Toni Mak, o katerih pravijo, da so menda že skoraj „profiji“;
Solo harmonika, ki jo igra Lidija Oraže (pa še poje zraven) ter harmonikar Maks Oraže;

Citre in duo s Foltijem Magekom ter Micko Male in Marito Olip so razgibali dvorano; 82-letni Foltej je bil živ in čil..., da sta Mici in Marita lahko zastavili ves svoj temperament;

Pavlov ansambel, ki ga tvorijo Pavel Olip, Franci Čertov, Maksi Magek in Peter Olip. Že dolgo menda niso več nastopili, a tokrat so igrali in peli, da so res zaslužili naziv, ki so ga jim dali pred 10-timi leti „Selski Avsenik“.

Ob koncu je dvorana kar norela, tako so vžgali vižarji. Skupno z vižarji je zapela vsa dvorana „Mi se mamoradi“. Nastopil pa je še improvizirano s šolarji župnik Matko in skupno z vso dvorano so zapeli „Cigumigu, tomtara...“. Vse je bilo srečno, ko je bil župnik Matko videti nasmejan in zopet bolj zdrav.

Nato pa je večina hitro šla domov „popravljat“, saj živina ne pozna pusta in mora biti oskrbljena. Čim hitreje je bilo seveda treba priti nazaj v dvorano na večerni ples. Za dobro muziko je skrbel ansambel „Gorenjci“, pela pa je Sonja Gabršček; mladina je veselo rajala — do pozno; še tajnik KKZ Nužej Tolmajer z družino je presneto dolgo vzdržal.

Prirediteljem „Športno društvo“, „Pevsko društvo“ in „Prosvetno društvo“ gre zahvala in čestitke za uspešni pust. Najbolj zahvaljeni pa naj bodo vsi sodelujoči. Prihodnjič pa še od drugod pridite k nam v „fletne“ Sele.

GOST V NAŠEM TEDNIKU

Ana Kues, pd. Rajnarjeva mama:

„Moj oče je vedel, kdaj bo kdo umrl“

Ta teden smo obiskali Ano Kues, pd. Rajnarjevo mamo, na Sodraževi pri Bilčovsu. Rajnarjeva mama oskrbuje mežnarijo pri sv. Heleni, kamor hodi dva- do trikrat na teden zvonit večernico; pri vsem tem delu ji pomagajo snaha Rozi in njeni otroci. Ana Kues ve mnogo povedati o mrtvaških glavah, o tem, kako je pri Rajnarju strašilo in tudi o starih šegah in navadah. Pri sv. Heleni, ki je podružnica farne cerkve v Bilčovsu, pa je na žalost le še petkrat na leto sv. maša.

Naš tednik: Kako dolgo že opravljate to mežnarsko delo in kako ste prišli do tega?

Ana Kues: Prej je opravljal mežnarijo moj oče, ko pa je leta 1953 umrl, sem prevzela to delo jaz.

Naš tednik: Znano je, da ste včasih zvonili proti slabemu vremenu. Kako je to bilo?

Ana Kues: Vedno, ko se je napravljal slabo vreme, smo šli z očetom in sestro k sv. Heleni in smo zvonili z dvema zvonovoma, da smo pregnali oblake. To pa ni bilo tako enostavno, ker so bili zvonovi ob slabem vremenu mnogo težji kot drugače. Včasih smo morali iti v cerkev sredi noči in se je zgodilo, da smo zvonili po dve ali tri ure. Sosedinje so nam prinesle včasih tudi malico. S Plešivca se je slišalo streljanje kmeta Razaja, ki je s tem upal pregnati oblake. Menda je bolj pomagalo streljanje kot zvonjenje. Oče je prav čutil, kako so se oblake razpodili.

Naš tednik: Kdaj ste prenehali z zvonjenjem proti slabemu vremenu?

Ana Kues: Ko je moj oče umrl, smo prenehali z zvonjenjem, saj smo morali vedno tedaj iti zvonit, kadar so drugi spravljali domov seno, pri nas pa je ostalo vse na travniku.

Naš tednik: Poleg cerkve sv.

Helene stoji tudi majhna kapelica, v kateri so bile nekdanje mrtvaške glave. Od kod so te prišle in kam so izginile?

Ana Kues: Prej je pri sv. Heleni bilo tudi pokopališče. Ko so to pokopališče odstranili, so našli nekaj mrtvaških glav. Štiri glave so bile shranjene v kapelici do leta 1973, tri od teh so tega leta pokopali na bilčovsko pokopališče.

Naš tednik: Kaj je bilo s četrto glavo?

Ana Kues: To pa je bilo tako: rajni Bistov Jozi si je nekega dne privoščil šalo in je vzel glavo iz kapelice ter jo zanesel v gozd in jo vrnil čez peči, kar je imelo hude posledice. Ponoči je prišel k njemu v sobo velik mož, ki mu je ukazal, naj gre in zane se njegovo glavo nazaj, kjer jo je dobil. Rajni Bister od tistega dne menda ni našel več miru in ga je mnogokrat stršilo.

Naš tednik: Kaj še veste povedati o strahovih?

Ana Kues: Ja, pri Rajnarju je včasih zelo strašilo. Šaštnov Hanzej ve povedati, kako je nekega večera ležal pri nas na peči in je slišal, da so se odprla vrata. Vendar se nihče ni oglašil, zaenkrat pa je čutil, kako ga je prijela mrzla roka za njegove noge. Videl pa ni nikogar.

Naš tednik: Znano je, da je vaš oče že vnaprej vedel, kadar je kdo umrl. Kako je to bilo?

Ana Kues: Res je. Moj oče je bil mežnar pri sv. Heleni in je imel ključ za cerkvena vrata; ta ključ je visel vedno nad mizo in kadar je duh kakega človeka mojemu očetu prišel naznanjat smrt, je oče slišal, kako je ponoči padel ključ na mizo in potem na tla. Dejansko pa je ključ zjutraj visel na steni. Oče nam je takoj povedal, da ne bo več trajalo dolgo, da bomo zopet zvonili. In res je bilo tako. Včasih je bilo tudi tako, da je oče zvonil večernico, in ko je odzvonil, je zvon sam še enkrat zapel.

Naš tednik: Hvala lepa za pogovor in želim vam še mnogo zdravja in sreče.

Heidi Stingler

Krščanska kulturna zveza v Celovcu vabi na ogled drame

Srečanje na Osojah

Alenka Goljevšek

v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju
v ponedeljek, 21. februarja 1983

Odhod: ob 15.00 uri iz Celovca
ob 15.30 uri iz Dobrle vasi

Voz: avtopodjetje Sienčnik

Cena: 150.— šil. (voznja in vstopnina)

Prijave sprejema Krščanska kulturna zveza v Celovcu (tel.: 04222/512528*23 ali *24) do ponedeljka, 14. februarja.

»Delo na odrski senožeti«

NT se je pogovarjal z Micko Demšar

Kdor teden za tednom prebira kulturne oglase v obeh naših tednikih, bo videl, da je igranje še zmeraj precejšen delež prosvetnega dela naših društev. Pri prebiranju starih društvenih zapisnikov in kronik — pač tistih, ki so previharije nacistično burje — pade v oči, da so po naših odrih včasih ogromno igrali. Čas pa tudi mimo odrov ni šel brez posledic. Tu in tam samo še oder nemo priča, da so kdaj igrali. Tam, kjer še igrajo, se morajo skupine in režiserji tepsti s hudimi težavami, kot so pomanjkanje znanja slovenščine in nepoznanje gledališkega repertoarja, odstopanje izkušenih igralcev in privzganje mladih, neizkušenih igralcev. S takimi in podobnimi problemi se sooča tudi Micka Demšar, režiserka šmihelske igralske skupine in podpredsednica KKZ.

V pomenku z NT je Micka Demšar skušala nanizati dejstva, ki težijo Šmihelčane in ki so več ali manj podobna stvarnosti drugih odrskih skupin. Na dilah je prvič stala, ko je še obiskovala gospodinjsko šolo v Št. Petru pri Št. Jakobu. Ko je končala šolo, se je vključila v prosvetno delo pri domačem društvu in začela doma tudi igrati. Tedaj so v Šmihelu še kaplani režirali igre. Ker pa niso bili vsi kos tej nalogi — zadnji je kaplan Hanzej Dersula učil igralce — je tudi v Šmihelu nastalo vprašanje, kdo bo prevzel režijo. Nekaj časa je Hanzej Dersula, že kot župnik v Grebinskem kloštru, vodil igralsko skupino. Zaradi drugih obveznosti je moral oddati svojo funkcijo. Šmihelčani so se obrnili na prijatelje v Braslovčah pri Celju in njihova režiserka je nekaj časa hodila na vaje v Šmihel. Ta rešitev pa režiserke niti društvom, še manj pa igralcev ni zadovoljila. Zato je — hočeš nočeš — prevzela Micka Demšar to odgovor-

no nalogo. Nekaj izkušenj si je nabrala že prej, ko je pomagala režiserki iz Braslovč.

Prva igra, ki so jo Šmihelčani igrali pod njenim vodstvom, je bila komedija „Florentinski slamnik“.

Polena, ki jih je morala poriniti vstran in ki se opletajo tudi drugim režiserjem okoli nog, so bila številna. Skoraj da ni človeka, ki bi poznal tisti gledališki repertoar, ki bi odgovarjal našim igralskim skupinam. Micka se je obrnila na župnika Petra Stickerja. Jezikovna, odrska in dramaturška plat, ter dejstvo, da izkušeni „stari“ igralci nočejo več na oder, pa so nadaljnji problemi. „Ko sem začela režirati igro „Florentinski slamnik“, sem dala vlogo tudi igralcu, ki slovensko niti brati ni znal. Doma govorijo slovensko, a nikoli ni obiskoval slovenskega puka. Imel pa je fant trdno voljo in danes mu branje in izgovorjava ne delata več težav. Na žalost pa so vsi starejši igralci, ki bi lahko bili in morali biti zgled

tako polagam veliko važnost na sodelovanje igralcev. V njih skušam vzbuditi pripravljenost do stvarne kritike in medsebojnega spodbujanja. Skupina igralcev, ki jo trenutno vodim, je zelo marljiva in celovita. Tu pa nastaja problem, komu dati vlogo, če se bomo lotili igre z manj vlogami. Komu dati vlogo, da drugi ne bo zameril?“

mlajšim, neizkušenim, nehali igrati. Veseli me pa, da je med mladino še pripravljenost do igranja in nastopanja. Kajti na odru se marsikateri nauči slovenščine in oder je še zmeraj jezikovna šola. Velikega pomena so po mojem tudi otroške skupine, kajti iz njihovih vrst bodo prišli bodoči igralci. Prav

Gleda izbora iger je dejala, da je velika škoda, ker nihče ne pozna vsega možnega gledališkega repertoarja. Nikogar ni, ki bi lahko svetoval in tako morajo režiserji skoraj vedno izbirati igre bolj po okusu in po izkušnjah drugih. KKZ na primer ima obširen seznam iger. Tega bi bilo potrebno podrobno in stro-

kovno obdelati. Nekateri se naslanjajo na stare, klasične igre, ki pa po njenem mnenju ne odgovarjajo več zahtevam časa. „Morda jih bomo spet radi igrali, a jaz se z njihovo vsebino zaenkrat ne morem strinjati.“

Po njenem prepričanju odrske skupine močno mori pomanjkanje režiserjev. „Ko smo igrali po vaseh, so povsod rekli, da bi tudi sami radi naštudirali kakšno igro. Samo, kdo jih bo učil. Zato predlagam podoben seminar za režiserje, kot je že enkrat bil na Rebrci. Društva naj bi poslala na te seminarje ljudi, ki bodo nato dejansko prevzeli režijo doma. Čakanje na takšen seminar pa ničesar ne prinese. Kajti, če bi v Šmihelu čakali nanj, bi še danes ne igrali. Je pač treba skočiti v mrzlo vodo in splavati, se pravi, upati si režirati. Igralci bodo hvaležni, gledalci pa tudi.“

Na vprašanje, kako gleda na profesionalni oz. polprofesionalni oder koroških Slovencev, in kaj meni o režiserski pomoči iz Slovenije, je rekla: „Navdušena bi bila nad profesionalnim odrom. Samo, kdo pa se ga naj loti. S polprofesionalnim odrom pa je tako, da bi ti igralci bili vpreženi še v poklicno delo. Mimo tega vprašanja pa ne moremo. Kar pa se tiče režiserjev iz Slovenije, da ti prihajajo iz popolnoma drugih okoliščin in se le težko ali pa sploh ne morejo prilagoditi koroški odrski stvarnosti. Tudi je seveda nekaj častnih izjem, ki potrjujejo pravilo in ki so se znali prilagoditi našim pogojem. Na koncu pa bi le rada rekla, da zadnje čase manj igramo kot še pred leti. To je škoda.“

Franc Wakounig

Dajemo — z inventarjem vred — v najem ali na prodaj gostinski obrat (prenočišče in zajtrk) z lastnim kopaljščem ob Klopinski jezeru. Ponudbe sprejema župnijski urad v Škocjani.

Edvard Kocbek

Ogenj

15.

Ni se mogel otresti slovesnega občutka, ki ga je vedno bolj napolnjeval. Bilo mu je, kakor da gre na veselico, kjer streljajo s topiči in se pripravljajo baklada.

Tone je čakal v zakristiji med tremi vojaki. Ko je zagledal župnika, so se mu vroči oči zasvetile od presenečenja. Župniku se je zdelo, da je prišel v Kalistove katakombe. Stopil je k Tonetu in ga objel, da sta se opotekla.

Nato je začel naglo govoriti: „Spominjam se dneva, ko sem te krstil. Vrane so krakale nad visokim snegom, botrca pa se je na poti domov s teboj vred zvrnila s sani. Počakaj, svečo bom prižgal . . . Dobro si se učil, lepo si prepeval, vedno si hotel vse vedeti, kmalu boš vse zvedel, ne morem ti nič več povedati . . .“ Govoril je in prižgal svečo.

Tone ga je gledal z votlimi in svetlimi očmi, ki so se naenkrat napolnile z vlogo: „Čakal sem vas. Zdaj je vse v redu . . .“ Nič drugega ni mogel reči.

„Prej me niso pustili, pesjani,“ je skoraj kriknil. Srce mu je močno bilo, rad bi ga prekriljal, pa ni našel besede, ki bi imela takšen učinek. Stisnil mu je roko in ga potegnil k sebi: „Ali si pripravljen?“ Nato je dodal hitro: „Ali jih slišiš?“

Vendar ni počakal na odgovor, trenutki so se mu zdeli dragoceni, hotel je še nekaj reči, kar bi bilo primerno smrtnemu slovesu. Ni vedel, od kod je dobil besedo. Rekel je samo: „Srečen si . . .“

Prijel je za svečo z levico, z desnico pa je objel Toneta: „Pojdiva!“

Odšla sta objeta pred oltar. Tone je pokleknul na najvišjo stopnico, da bi

dobil poslednjo popotnico. Župnik je s svečo prižgal dve novi na oltarju in odprl tabernakelj. Ko je začel moliti latinske molitve, je Toneta obšla zgubljena ginjenost. Med šklepetanjem visokih okenskih šip je začel glasno moliti: „Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridí k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji!“

Amon se je obrnil proti njemu s kelihom v rokah. Ko je opazil, da so ob Tonetu pokleknili tudi trije vojaki, se mu je obraz zmračil. Bili so tisti trije, ki jih je komanda določila, da izvedejo smrtno obsodbo; po čudnem italijanskem običaju jim je ukazala, da z obsojencem vred prejmejo obhajilo.

Amon se je začel od svete jeze tresti, besno je zakričal, da je zazvenelo pod obokanim stropom:

„Proč, proč, poberite se . . .!“ Dvignil je roko in zamahnil z njo kakor jezni Jezus v templju. Vojaki so zmedeni vstali, ko jih je srditi duhovnik zavrnil, in se umaknili do vrat. Tam so obstali in čakali.

Amon je položil hostijo Tonetu na jezik in pri tem izgovarjal latinske besede: „Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho . . .“ Na temni trati pred cerkvijo se je razletela mina, da so zašklepala okna in je

vzbuh zraka vrgel nekaj šip iz njih. Ena je padla v prezbiteriju na tla in se raztreščila. Na koro so se pojavili vojaki in dvignili hrup, vzpenjali so se naprej v stolp in nesli s seboj težke strojnice.

Tedaj se je oglasila cerkvena ura in skozi odprta vrata odbila dva teža in počasna udarca. V zakristijo je stopil bled častnik in obstal pri vratih, kakor da bi strah nenadoma zamenjal z začudenjem. Puškarjenje se je divje zgostilo. Partizani so začeli sklepati obroč.

Župnik se je nagnil k Tonetu in mu šepnil: „Pobegni!“

Tedaj je pristopil vojak in mu znova uklenil roke. Vojaku so se tresle roke. Tone se je z votlimi očmi zazrl vanj in mu izzivalno ponudil zapetje: „Kako boš streljal?“

Vojak ga ni gledal v oči, ko je šepnil: „Prekleta vojna!“

Tone je začutil, kako se mu je po hrbtu pocedil curek in kako so mu na prsih vzniknili vreli znoj. Obšla ga je sladka tema. Gledal je župnika in ni docela razumel njegovih besed, ko se je ta znova sklonil nadenj in mu zmedeno govoril: „S teboj grem, v temi bova zbežala, vodil te bom . . .“

Častnik je pristopil in surovo zamahnil z roko. Vojaki so prijeli Tone-ta. Zavrnil se je in se z zvezanimi ro-

kami oprijel župnika. „Žejen sem,“ je kriknil, kakor da bi hotel odgnati smrtno tesnobo.

Župnik je skočil k zakristijski omarici, ki je v njej hranil mašno vino, natočil ga je v kelih in mu ga prinesel. Vojaki so obstali in se čudili.

Ko je Tone slastno pil, je Amon šepetal: „To je sad naše zemlje, naj ti da moči . . .“

Obstal je in se naslonil na zid. Zakristija je bila temna, medla svetloba je prihajala iz prezbiterija, kjer sta še vedno goreli oltarni sveči. Začutil je, kako se stari zidovi tresejo. Minometa so udarjali v cerkveno stavbo. Italijani so branili njeno južno stran izza nizkega pokopališkega zidu. Toda moč napadalcev je naraščala. Povelje se je glasilo, da se morajo počasi umikati v cerkev in jo braniti z župniščem vred, dokler ne bo prišla pomoč, ki je radiotelegrafist iz cerkvenega stolpa stalno prosil zanjo.

Častnik je zakričal in vzel revolver v roke. Vojaki so obkročili obsojenca in ga surovo odtrgali od župnika. Eden izmed njih je prijel Amona in ga držal na mestu. Ta pa je zavpil za njim: „Na svidenje, Tone!“

Sklonil se je in s krčevito sklenjenimi rokami rotill: „Daj mu večni mir in pokoj, daj mu večni mir in

Kmetijsko-gospodinjska šola v Št. Rupertu pri Velikovcu

sporoča staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje, da sprejme za šolsko leto 1983/84 učenke v

Kmetijsko-gospodinjsko strokovno šolo

Namen šole je, učenkam poglobiti izobrazbo dosedanjega šolanja.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto (Politehnični letnik). Sprejema pa tudi dekleta, ki si želijo ustvariti lastno družino in nimate znanja v kuhanju, šivanju in vodstvu gospodinjstva. Ker se v tej šoli polaga posebna važnost na spretnost v kuhanju, šivanju in ročnem delu ter na razne tehnike v likovnem področju, je dana možnost dekleta usposobiti za samostojno vodstvo gospodinjstva, tudi kmečkega.

VZGOJNI CILJI — Pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmognosti — samovzgoja in vzgoja v družini — poglobitev vere in verskega življenja.

V naši šoli se poučuje v obeh deželni jeziki.

POGOJ ZA SPREJEM je dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika oziroma narečja.

V primeru, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V DANIH POGOJIH DOBIJO UČENKE DRŽAVNO PODPORO!

Prijave so možne že sedaj, vključno do konca februarja 1983,

in sicer: po telefonu 04232/796 ali pismene ali osebne.

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole! 9100 Völkermarkt/Velikovec, Klosterstraße 2

RADIO CELOVEC SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 18. februarja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Dr. A. Feinig: Drava, povej, kje dom je moj — Za konec tedna.

Sobota, 19. februarja:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 20. februarja:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Ponedeljek, 21. februarja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Zborovska glasba.

Torek, 22. februarja:

09.30—10.00 Pisani svet. 14.10—15.00 Koroški obzornik — Jazz za vas.

Sreda, 23. februarja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Da jih ne pozabimo — Za starejše letnike.

Četrtek, 24. februarja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Literarno-glasbena oddaja.

1 AVSTRIJA

PETEK, 18. februarja 1983: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Pospeševanje — 10.30 Mož iz najboljših krogov — 11.55 Volčja čreda — 12.15 Trije umetniki iz Koroške — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Hallo Spencer — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Stari — 21.20 Dunajska zmes — 22.10 Šport — 22.20 Nočni študio — 23.20 Poročila.

SOBOTA, 19. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Krzysztof Penderecki — 11.20 George Balanchine in New York City balet — 11.55 Nočni študio — 13.00 Poročila — 14.45 Zadnja ljubezen gospoda Jožefa — 16.15 Iz parlamenta — 17.00 Risati — slikati — oblikovati — 17.30 Fliper — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 18.50 Ljubi dom — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Stavim, da... — 22.05 Šport — 22.15 Parisiana 25 — 23.10 Poročila.

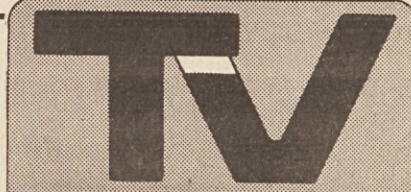
NEDELJA, 20. februarja: 11.00 ORF-stereo koncert — 12.05 Vedno ta televizija — 15.15 Beg pume — 16.45 Listamo v slikanici — 17.05 Kdor išče, ta najde — 17.15 Mojster Eder in njegov Pumukl — 17.40 Helmi — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Jagrov Lojze — 21.55 Šport — 22.15 Poročila.

PONEDELJEK, 21. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Pogled v lonček — 10.00 Kemija barvil — 10.15 Ferdinand Raimund: Kmet kot milijonar — 10.30 Največja zgodba vseh časov — 12.25 Čudeži sveta — 12.55 Oče in sin — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Točno pogledj — 17.30 Pet prijateljev — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Ljudje in živali — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport v ponedeljek — 21.05 Ste vedeli, da... — 21.10 Nero Wolfe — 21.55 Šport — 22.25 Poročila.

TOREK, 22. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Najdragocenejši čut človeka je vid — 10.30 Največja zgodba vseh časov — 11.45 Našel bom pot — 12.10 Šport — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Tudi šala mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Moda — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Ljudje, oblasti in mnenja — 21.00 Zadnji žarki nad Benetkami — 22.30 Poročila.

SREDA, 23. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Tudi šala mora biti — 9.35 Francoščina — 10.05 To je Neapel — 10.35 Tvoja nevesta je moja — 12.05 Kaj bi bilo, če... — 12.15 Ljudje, oblasti, mnenja — 13.00 Poročila — 17.00 Čarovni studenc — 17.30 Čebelica Maja — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Policijska inšpekcija I. — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Obtožba: umor — 21.50 Šport — 22.35 Poročila.

ČETRTEK, 24. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.35 Dežela in ljudje — 10.00 Želim si neko žival — 10.15 Avstrijska sodobna zgodovina — 10.30 Lahka kavalerija — 11.55 Vzdignite roke, mojster pride — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Točno pogledj — 17.30 Minikinovi — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Prosim k mizi — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Sončni obrat — 21.00 Poljska leta 1983 — 21.50 Šport — 23.05 Poročila.

2 AVSTRIJA

PETEK, 18. februarja: 17.15 Sto mojstrov in — 17.30 Vedno ta televizija — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nagobčnika — 19.15 Kdo nudi več — 20.15 Prečni prerez — 21.00 Zanimiva raziskavanja — 21.20 Politika v petek in poročila — 22.20 Duel pri svitanju — 23.50 Poročila.

SOBOTA, 19. februarja: 15.45 Sto mojstrov in — 15.15 Politika v petek — 16.15 Prečni prerezi — 17.00 Ljuba družina — 17.45 Kdo me hoče — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Šport — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Slučaj za ljudskega odvetnika — 20.15 Nikolaus in Aleksandra — 23.10 Vprašanja kristjanov — 23.10 Demoni hudega — 0.20 Poročila.

NEDELJA, 20. februarja: 16.45 Sto mojstrov in — 17.00 Odpem okno in pokažem ven — 17.45 Rockline — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Tvoja nevesta je moja — 21.45 Sto mojstrov in — 21.55 Uprniki Liang Shan Poa — 22.40 Majhna nočna glasba — 23.55 Poročila.

PONEDELJEK, 21. februarja: 18.00 Znanje danes — 18.30 Lou Grant — 19.15 Kdo nudi več — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Zdravnik in ljuba žival — 21.05 Ste vedeli, da... — 21.10 Šiling — 21.50 Poročila — 22.20 Nemčija, blede mama — 0.05 Poročila.

TOREK, 22. februarja: 16.30 Iz parlamenta — 17.45 Avstrijska sodobna zgodovina — 18.00 Orientacija — 18.30 Lou Grant — 19.10 Kdo nudi več — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Svoj čas — 21.00 Zgodbe iz pisarn — 21.05 Dallas — 21.50 Poročila — 22.30 Club 2 — in poročila.

SREDA, 23. februarja: 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Proti vetru — 19.15 Kdo nudi več — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Ljubite klasiko? — 21.00 Razgaljen — 21.50 Poročila — 22.20 Jazz-pevec Bobby McFerrin — 23.40 Poročila.

ČETRTEK, 24. februarja: 17.45 Tehnike iz slikarske umetnosti — 18.00 Na poti v Avstriji — 18.30 Proti vetru — 19.15 K prvemu, k drugemu in k tretjemu — 19.30 Čas v sliki — 21.50 Poročila — 22.20 Jour fixe z Wolfgangom Krausom — 23.20 Poročila.

1 LJUBLJANA

PETEK, 18. februarja: 8.55 TV v šoli — 10.35 TV v šoli — 17.25 Poročila — 17.30 Čez tri gore — 17.55 Arabela — 18.25 Obzornik — 18.40 Družbena samozaščita — 19.30 TVD — 20.00 Naši olimpijci — 20.45 Zrcalo tedna — 21.05 Ujeta — 22.40 Poročila.

SOBOTA, 19. februarja: 8.00 Poročila — 8.05 Zverinice iz Režije — 8.25 Pedenžep — 8.35 Mladi virtuoz — 8.50 Mali odred — 9.20 Arabela — 9.50 Mali svet — 10.20 Vesolje — 11.20 Varnost v lestalskem prometu — 11.50 Naši olimpijci — 12.35 Kulturne diagonale — 13.20 Poročila — 15.50 Robin Hood mlajši — 16.50 Poročila — 16.55 PJ v

koškarki — 18.30 Japonska pravljica — 18.45 Muppet show — 19.30 TVD — 20.00 TV teka — 21.00 Strah — 22.50 Poročila.

NEDELJA, 20. februarja: 9.15 Poročila — 11.30 Srečanje z Marijo Ahačić-Pollak — 12.00 Ljudje in zemlja — 13.00 Poročila — 15.15 Življenje je čudovito — 17.25 Poročila — 17.45 Športna poročila — 18.00 Sestane v nebotičniku — 18.55 Ne prežite — 19.30 TVD — 20.00 Kiklop — 20.45 Športni pregled — 21.15 Dičo Zograf — 21.45 Poročila.

PONEDELJEK, 21. februarja: 16.20 Kmetijska oddaja — 17.20 Poročila — 17.25 Mali odred — 17.55 Človekovo telo — 18.25 Obzornik — 19.30 TVD — 20.00 Video in Julija — 21.00 Mednarodna obzorja — 21.55 Poročila.

TOREK, 22. februarja: 17.30 Poročila — 17.35 Zverinice iz Režije — 17.55 Naši zbori: Prevalje — 18.25 Posavsko-Dolenjski obzornik — 18.40 Od zibelke do groba — najlepša je dijaška doba — 18.55 Knjiga — 19.30 TVD — 20.00 Mladost Karla Marxa — 21.0 Dokumentarec meseca — 21.50 V znamenju.

SREDA, 23. februarja: 17.35 Poročila — 17.55 Zapisi za mlade — 18.25 Koroški obzornik — 18.40 Mozaik kratkega filma — 19.30 TVD — 20.00 Filmska delavnica — 22.00 Poročila.

ČETRTEK, 24. februarja: 17.20 Poročila — 17.25 Vesolje — 18.25 Ljubljanski obzornik — 18.40 Mladi za mlade — 19.30 TVD — 20.00 Tednik — 21.00 Zvoki godal — 21.35 V znamenju.

2 LJUBLJANA

PETEK, 18. februarja: 17.25 TVD — 17.45 Plavica — 18.15 Alkoholizem — bolezen — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Srečanje z mladimi umetniki — 20.45 Zagrebška panorama — 21.05 Vidi-ki — 21.50 Narednik.

SOBOTA, 19. februarja: 14.30 Boks: Jugoslavija: ZDA — 16.55 Premor — 17.05 Otroška predstava — 18.05 Človek sam — 19.00 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 TV kasete — 20.30 Poezija — 21.05 Poročila — 21.10 Človek in čas — 21.40 Športna sobota — 22.00 Povsem osebno.

NEDELJA, 20. februarja: 9.00 Oddaje za JLA — 15.30 Kakšna družina — 17.00 Nedeljsko popoldne — 18.55 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Zagrebški sejum Jazza 82 — 20.45 Včera, danes, jutri — 21.05 Budulaj.

PONEDELJEK, 21. februarja: 17.25 TVD — 17.45 Zom in Puk — 18.00 Igračkanja — 18.15 Potopisi — kažipot — 18.45 Glasbena oddaja — 19.00 Telesport — 19.30 TVD — 20.00 Znanost in mi — 20.45 Zagrebška panorama — 21.05 Bolnišnica na koncu mesta — 22.00 Hit meseca.

TOREK, 22. februarja: 17.25 TVD — 17.45 Kdor hoče ta zmore — 18.15 Odprta knjiga — 18.45 Zabavno glasbena oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Narodna glasba — 20.45 Čas podvigov — 21.30 Zagrebška panorama.

SREDA, 23. februarja: 17.25 TVD — 17.45 Gusarji kapitana Kuka — 18.15 Izobraževalna oddaja — 18.45 Zeleni kabaret — 19.30 TVD — 20.00 Kino oko.

ČETRTEK, 24. februarja: 17.25 TVD — 17.45 Nekega poletja — 18.15 AlpeX — 18.45 YU Rock skozi čas — 19.30 TVD — 20.00 Zgodbe čez polno črto — 21.05 Zagrebška panorama — 21.20 Kultura danes.

pokoj . . ." Nočni čas se je razvijal vrtoglavo naglo. Na severni strani cerkve je zaslišal raztrgano salvo. Zdramil se je in znova stopil čez prag pred oltar. Čutil je, da hodi kakor mesečnik. Sedel je v staro rezljano klop ob oltarju in začutil utrujenost. Sklonil je glavo in zašel v stanje otrplosti.

Mina je udarila v stolp in poškodovala uro, da se je ustavila in je težka kamnitna utež padla na strop. Skozi stranska vrata so prinesli mrtvega Toneta in ga položili pod kor, trenutek nato so prinesli tudi dva mrtva vojaka in ju položili zraven njega. Vsega tega ni niti videl niti slišal.

Naenkrat je premražen od utrudljivosti zdenja in pretresen od nedoumljivih dogodkov skočil pokonci, kakor delajo reda vajeni ljudje, ter stopil v zakristijo. Odprl je omaro za parimente in se oblekel v črna mašna oblačila. Zgrabil je brevir in kroniko s pismom in ju odnesel z mašno knjigo vred na oltar; to je še enkrat storil z vinom in vodo. Nazadnje je prižgal vse sveče, kar jih je bilo na oltarju.

Ko je s hitrimi in trdimi koraki stopil k oltarju, sam, brez ministranta, so se v cerkev usuli vojaki, drli so na kor in v stolp, drugi pa so s hrupom zasedli zakristijo in stransko kapelo, ki je imela nizka okna. Streljanje se

je oglasilo pod zidovi. Strelji so parali okenske šipe, minometi so trgali streho in krušili zid. V cerkvi je nastalo hrupno vrvenje, častniki so urejevali obrambo. Ušesa so mu oglušela od detonacij.

Omamljen je prišel pod stopnice in se trikrat zapored pokrižal. Začel je pristopne molitve: Judica me, Deus . . . Besede je vnovič ponovil. Ko jih je ponovil v tretje, je vpil na ves glas: "Sodi me, o Bog, in razsodi mojo pravdo . . . Ti, o Bog, si moja moč, zakaj me zametuješ? . . . Pošlji svojo luč in svojo resnico . . ."

Nekdo je prižgal sveče na stranskih oltarjih. Vojaki so prinesli še pet mrtvih in vrsto ranjencev. Župnik je padel na oltarne stopnice in leže molil očitno spoved: "Spovem se Bogu vsemogočnemu . . . vsem svetnikom in vam, bratje, da sem grešil . . . po svoji krivdi, po svoji krivdi, po svoji preveliki krivdi . . ." Stokanje ranjenih vojakov se je zlivalo z njegovim hripavim glasom.

Vrata v zakristijo so se zaprla, nato pa znova odprla. Dvignil se je po stopnicah pred oltar in s krčevito sklenjenimi rokami odmolil vstopni spev: "Gospod, daj jim večni mir in pokoj . . ."

(Dalje prihodnjici)

Rožansko prvenstvo na šentjanških Rutah:

Klavdija Kropiunik in Niko Ottowitz prvaka

Priveditelj letošnjega rožanskega smučarskega prvenstva je bilo ŠD Št. Janž. Organizatorji so na šentjanških Rutah pripravili odlično progno, nad 180 članov rožanskih društev se je pomerilo minuli konec tedna v veleslalomu. Tekmovanja so se udeležili športniki društev ŠD Št. Janž, SC Rož, DSG Sele, SK Borovlje, DSG Podgorje, SC Gora (Rožek), ASKÖ Področca, ASKÖ Št. Ilj, DSG Ročica, TVN Šmarjeta in WSG ÖDK Bistrice. Domačini so nastopili z najštevilnejšim zastopstvom — kar 64 jih je bilo na štartu.

Šentjanško društvo pa je poleg številnih odličnih rezultatov „privzgojilo“ tudi novo rožansko prvakino. V dekliški skupini je bila najboljša članica ŠD Št. Janž, Klavdija Kropiunik. Po doseženih točkah pa je bilo domače društvo tudi najuspešnejše.

Odlično je organizator pripravil progno. To je nenazadnje dokazala uvrstitev Nika Ottowitza (DSG Podgorje), ki je z visoko startno številko bil v splošni skupini najboljši dneva in je tako postal rožanski prvak.

Vodja sodnikov na tekmovanju, ki je bilo pod porkoviteljstvom Posojilnice Borovlje, je bil domačin Willi Moschitz, tekmovanje pa je vodil dr. Tomi Partl.

Predsednik PoBo, Erih Užnik in župan Otmar Baurecht sta tekmovalcem po končanem prvenstvu predala pokale in kolajne. Erih Užnik je predal novima rožanskima prvakoma Klavdiji Kropiunik in Niku Ottowitzu pokal PoBo. Ostale nagrade so prispevali rožanski župani.

Odličnim smučarjem iskreno čestitamo, čestitke pa veljajo rožanskima prvakoma Klavdiji in Niku.

REZULTATI:

Dekliška skupina I:

- Karmen Woschitz (SC Rož), 2. Marija Doujak, 3. Daniela Ogris.

Najmlajši fantje I:

- Klaus Plessnig (SC Rož), 2. Daniel Durnik, 3. Tomi Partl (oba Št. Janž).

Dekliška skupina II:

- Angelika Rübner (SC Rož), 2. Elizabetha Moschitz, 3. Gabi Baumegger (obe Št. Janž).

Najmlajši fantje II:

- Bernhard Fugger (DSG Podgorje), 2. Harald Andrejčič, 3. Andreas Maierhofer, (oba SC Rož).

Šolarke I:

- Claudia Lausegger, 2. Marica Gasser (obe Št. Janž).

Šolarji I:

- Günther Schaunig, 2. Michael Fister, 3. Reinhard Krenter (vsi SC Rož).

Šolarke II:

- Brigita Kropiunik, 2. Dominike Užnik (obe Št. Janž), 3. Magda Doujak (Sele).

Šolarji II:

- Harald Reicht (SC Rož), 2. Hans Kropfisch (DSG Ročica), 3. Ulf Otta-cher (SKF).

Mladenke:

- Klavdija Kropiunik (Št. Janž), 2. Martina Ottowitz (DSG Podgorje), 3. Dorothea Olip (Sele).

Mladinci:

- Josef Fugger (ASKÖ Področca), 2. Hans Andrejčič (SC Rož), 3. Siegfried Harter (SKF).

Ženska skupina:

- Claudia Olip (Sele), 2. Inge Meschnigg, 3. Maria Durnik (obe Št. Janž).

Splošna skupina:

- Niko Ottowitz, 2. Janko Ottowitz (oba DSG Podgorje), 3. Theo Steiner (Št. Janž).

Starostna skupina:

- Alojz Gabriel (Št. Janž), 2. Srečko Mak (SC Rož), 3. Erih Užnik (Št. Janž).

Na žalost ne moremo zaradi pomanjkanja prostora objaviti vseh dopisov. Prosimo za razumevanje!

Klavdija Kropiunik

Niko Ottowitz

Nesramni politiki . . .

(Nadaljevanje z 2. strani)

Kako izgleda zaslužek po šilingih?

- Graški župan zasluži mesečno 53.536 šil. + 40%; t. j. 134.900 šil. mesečno, 14 krat na leto.
- Podžupani: 121.400 šil.,
- mestni svetniki 109.300 šil.

Po klavzuli iz leta 1967 bi danes zaslužek mestnega svetnika znašal 39.300 šilingov (danes 109.300), plača občinskih svetnikov pa bi znašala 7.868 šil. namesto 21.856 šil. (danes).

Letno požre „graški politični gremij“ (občina) 46 milijonov šilingov! Za izvoljenje pa ima mesto na razpolago še druge vsote. Medtem, ko ministri in deželni svetniki tega privilegija nimajo, je v občini Gradec možno zaenkrat še vse.

Do danes SP, VP in FP niso storile niti najmanjšega koraka, ki bi ga lahko približno imenovali odprava privilegov. Nasprotno. Iz leta v leto privilegiji naraščajo.

Po zadnjih občinskih volitvah pa se je v Gradcu začelo nekaj premikati. Kot znano, je Alternativa lista uspela na mah: dosegla je 4 mandate, ki so potrebni za izvolitev novega župana. V zaprti kamrici pa so etabilirane stranke obljubile, da se bodo poboljšale, vendar smo zelo skeptični.

Predstavniki ALG so obljubili, da se bodo njih občinski svetniki ravnali po povprečnih in dejansko zasluženih plačah mandatarjev. Razliko med povprečnim dohodkom (14.400 šil.) in dejanskim mesečnim dohodkom občinskega svetnika (21.856 šil.) pa bodo alternativci vplačevali v javni fond.

Uspeh alternativcev pa ni samo v tem, da so dosegli 4 mandate predvsem zaradi zastopnikov etabiliranih strank, ki so ndr. zaradi zgoraj nakazanih dejstev zgubili vsako verodostojnost in zaupanje. Uspeh je videti tudi v tem, da postajajo ti politiki vedno bolj nervozni in da se bo tako morda le nekaj premaknilo na boljše. Zato pa je potrebno, da bo skupina, ki doledno nastopa proti nesramni politiki etabiliranih strank, našla čim večjo podporo!

Mlade „korifejčke“

ŠD Št. Janž je minuli petek skupno z združenjem staršev z Bistrice v Rožu priredil na šentjanških Rutah smučarski dan šolarjev. V šestih skupinah je tekmovalo nad 80 otrok. Tudi tokrat so domačini bili nepremagljivi. Od šestih možnih prvih mest so jih „odnesli“ kar pet.

REZULTATI:

Najmlajša skupina (letnik 76/77) fantje:

- Danijel Užnik, 2. Harald Fausnig, 3. Heinz Stattmann.

Dekleta:

- Lucija Hafner, 2. Nadja Gabriel, 3. Ines Schaunig.

Otroci I. (letnik 75/76) fantje:

- Tomi Partl, 2. Peter Moschitz, 3. Danijel Hafner.

Dekleta:

- Patricija Meschnig, 2. Andreja Gabriel, 3. Tamara Lapusch.

Otroci II. fantje:

- Klaus Stattmann, 2. Rudolf Singer, 3. Gerald Taupitsch.

Dekleta:

- Elizabetha Moschitz, 2. Gabi Baumegger, 3. Michaela Pscheider.

DOM V TINJAH

V soboto, 19. 2., od 9. do 17. ure
OBLIKOVANJE POSOD IZ GLINE
Voditelj: mag. Kurt Jäger, Celovec

V Dobu ustanovili športno društvo

Mladina v Dobu pri Pliberku je imela v petek, 4. februarja letos ustanovni občni zbor Športnega društva Dob. Člani tega društva — trenutno jih je nad 30 — so stari med 12 in 25 let in so izvolili za predsednika Marka Mačka, njegov namestnik pa je Marko Trampusch. Športni klub je dvojezičen in je neodvisen. Posebno se bodo člani trudili za sodelovanje z že obstoječimi športnimi društvi v Pliberku in okolici. Za začetek se bo ŠD Dob bavilo predvsem z namiznim tenisom, kasneje pa se nameravajo Dobljani vključiti v koroško odbojkarsko ligo. Jasnoda pa drugih prireditev ne bo manjkalo.

Na prvo tako prireditev ŠD vabi v nedeljo, 20. 2. 1983: v farni dvorani v Pliberku se bo pričel ob 11. uri namiznoteniški turnir. Vsi prisrčno vabljeni.

YUGOTOURS — folklorni večer

Minuli ponedeljek zvečer je turistična agencija YUGOTOURS pripravila v veliki dvorani Doma glasbe v Celovcu folklorni večer.

Po pozdravu je zastopnik agencije na kratko predstavil delovanje in obseg Yugotoursa, nato pa je sledil film o Dubrovniku. V glavnem delu večera je nastopila znana folklorna skupina Linjo iz Dubrovnika, ki je predstavila plese narodov Jugoslavije. Občinstvo, ki se ga je zbralo veliko, je z navdušenjem sledilo odličnim plesalcem in pevcem. Posebno pa so navzoči bili pazljivi pri brezplačnem srečolovu. Agencija je nudila določeno število brezplačnih počitnic v Jugoslaviji.

Vsak udeleženec folklornega večera je prejel katalog agencije Yugotours za leto 1983. Ponudba za lep in zanimiv dopust je več kot dovolj — če v Jugoslavijo, potem z Yugotoursom.

II. LJUDSKI TEK ZA

Rožanski pokal 83

V soboto, 19. februarja 1983

start: ob 15.00
na progi v Selah

Prijave: do 13. ure pri startu — proge: 2,5 km — 5,5 km — 11 km
Prireditelj: DSG Sele

Pod pokroviteljstvom Našega tednika